

CZYTAJ CIE

PORANNENUMERY „ZIEMI LUBELSKIEJ”

Przynoszące w Lublinie najwcześniej **Komunikaty wojenne i wiadomości telegraficzne.**

Zawierające artykuły polityczne i informacyjne, korespondencje, feljetony, drobne wiadomości bieżące oraz bogaty dział wiadomości miejscowych z Lublina i gub. Lubelskiej.

cypalnej przemówienie, w którym między innymi mówił.

W tej chwili, Polak wezwany do odbudowy Ojczyzny znajduje się w położeniu trudniejszym niż kiedykolwiek. Wśród zniszczenia i chaosu, budowniczy przystępuje do dzieła — jakimiż rozporządza siłami?

Ciężka ręka, która za ruch 63 roku zemstę wywarła, chcąc nas jeszcze bardziej ujarzmić szeroko zastosowała starą i znaną metodę o dzieleniu i twardym rządzie. Społeczeństwo nasze doprowadzono do stanu sproszkowania, i niszczone wszelkie więzy społecznej struktury.

Doprowadzono nas do tego iż jako władzę między nami jedna prawie tylko forma związku pozostała — związek rodzinny i towarzyski.

Temu stanowi rzeczy przeciwstawić wysiłek — to pierwsze nasze zadanie.

Ojczyzna, powiedział Liebelt, nie jest rzeczą oderwaną, lecz jest ciałem materjalnym. Ona winna rozciągnąć swe światło nad całym narodem, winna o chlebie dla wszystkich swych synów pamiętać. Do tego zadania przedewszystkiem powołane są miejscowe organizacje samorządowe.

Zobmy z tych organizacyj czynnik zbliżający między sobą wszystkie warstwy — to drugie nasze zadanie.

Ale poza spełnieniem tych dwu zamierzeń winniśmy jeszcze o jednym w pracy swej pamiętać. Historia nas uczy, iż miasta przedewszystkiem krzewiły kulturę i były dźwigniemi jej wzrostu. Miasto nie jest ciałem w sobie zamkniętym, to nie murem od kraju odgradzona forteca, lecz czynnik ogólnie narodowego postępu. Jako skupienie inteligencji i zasobów materjalnych powinno być ono ogniskiem promieniającym naokół, być sercem które odżywia krążącą krew życia jaknajszerszej okolicy. Bądź sercem całej ziemi kieleckiej — to trzecie nasze obowiązki.

Niechaj praca nasza będzie solidną i trwałą, gdyż wtedy przyniesie największą korzyść dla miasta, a że z cząstek całość się składa, wtedy i my chociaż w drobnej części przyczynimy się może do murowania fundamentów potrzebnych do podniesienia z gruzów niepodległego bytu Narodu Polskiego.

„Familijska”

w Teatrze Wielkim.

Mówiono o „Familijsce” wczoraj przed przedstawieniem, iż w treści swej jest nazbyt swawolną. Sąd ten jest stanowczo zbyt surowym. Wprawdzie nie dla podlotków przeznaczona jest ta węgierska 3-aktowa komedia farsa p. Eugenjusza Helta, ale przyznać mu trzeba utrzymanie sztuki od początku do końca w dobrym tonie. Nie jest winą p. Helta, że wokół w życiu tyle jest rzeczy brzydkich, niezłych i płaskich. Autor węgierski te rzeczy wyprowadza na scenę naogół dyskretnie, a zawsze zreżymie, charakteryzuje je dosadnie, maluje typy i typki ludzkie barwnie, a wyraża się.

W zreżymie zbudowanej opowieści o pięknej Borysce, będącej dla

dobrych kabotyńskich „familijski” kochanką starego bogatego barona p. Helta przejawia dużo zdolności obserwacyjnych i doskonale techniczne panowanie nad sceną i jej efektami. Jest przymet w „Familijsce” ton oryginalny: czasami błysnie w oku autora melodramatyczna „izka”, czasem zabrzmi w jego głosie nuta liryzmu, najczęściej jednak przez wargi jego przewija się błysk sarkastyczny uśmiech, wydobywający strony śmieszne i małe stłkowane t. zw. tragedji życiowych. To wszystko dodaje sztuce barwności i żywoci.

Akcja „Familijski” jest przeprowadzona zreżymie, żywo i zajmująco. Są w sztuce świetne błyski humoru. Szereg postaci odznacza się doskonałą charakterystyką; wzór kabotynizmu „mama” Steiner, podobne do niej córki Olga i Mańka, stary, przeżyty sceptyk baron Ludwik, bezczelny karierowicz Kasper Petrenczy, dziewczę o dobrej Lotka, piękna w swym cierpieniu Boryska i młody entuzjastyczny Aleksander Pasman — to cała galeria ciekawych, doskonale zobserwowanych, o ni-skazitelnym niemałym (za wyjątkiem skarykaturowanego nieco Kaspra) rysunku postaci.

Zespół artystyczny naszej sceny odtworzył „Familijskę” bardzo udanie i dobrze. Na rachunek zasług dyrektora Halickiego zapisać należy bardzo ładną i staranną wystawę Doskonała reżyserja p. Kochanowicza, przy dobrym pamięciowym opanowaniu ról przez wszystkich grających nadała sztuce właściwe, żywe tempo oraz odpowiedni ton i ujęcie.

W bardzo dobrej grze całego zespołu rej. wiodły pp. Świąćlicka i Winaszkiewiczowa. Ta ostatnia z właściwym sobie wdziękiem, swobodą i starannym opanowaniem najdrobniejszych szczegółów roli odtworzyła miłą postać Lotki. Naiwność Lotki pani Winaszkiewiczowej była nawiąskroś szczera, a jej smutki i troski wzruszały słuchacz. P. Świąćlicka w roli Boryski znowu uwydatniła wysoką skalę swego talentu z dużą siłą uczucia, w wykwintnej formie zewnętrznej odtwarzając zajmującą postać kochanki barona Ludwika. Tego ostatniego doskonale grał p. Kochanowicz, wyróżniający się świetną maską i mimiką, spokojną, najzupełniej opanowaną grą i przepysznym ujęciem odtwarzanej postaci. P. Kochanowicz w postaci barona Ludwika d. i doskonale uchwycił wzór postaci często w życiu spotykanej. Miłym, bardzo dobrym Aleksandrem Pasmanem był p. Rdzawicz. P. Slubicka jako doskonała pani Steiner dolażyła nowy sukces do swych powodzeń na naszej scenie. Żywo, a z koniecznym w tej roli umiarem odtworzył p. Powoński postać Kaspra Petrenczy. Dobrymi były pp. Snieżko (Mańka), Bonerówna (Olga) i Melerowicz (ciotka Małwina).

PAMIĘTAJMY O
POTRZEBACH
SZKOLNICTWA
POLSKIEGO.

OBWIESZCZENIE.

dotyczące monopolu przywozowego dla nafty i przywozu koncesyjnego dla handlu naftą.

Na podstawie rozporządzeń c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dn. 1 stycznia 1917 zarządza się co następuje:

I. Monopol naftowy.

§ 1. Przywóz.

Przywóz nafty do obszaru c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

§ 2. Ustanowienia cen.

Ceny sprzedaży nafty będą ustanowione w drodze rozporządzenia wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa, lub na podstawie jego pełnomocnictwa przez Komendę Obwodową — w sposób w miejscu przyjęty — ogłoszone.

Jeneralne Gubernatorstwo oznacza ceny, po których nafta będzie oddawana przez c. i k. Zarząd wojskowy.

Ceny te ustanawia się na razie jak następuje:

100 kg. nafty przy dostawie w cysternach . . . . . 55 K.

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez odbiorcę w stanie zdolnym do użytku, opłatnie do stacji rafinerji, która towar dostawia . . . 58 K.

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez rafinerję . . . . . 70 K.

Te ceny obowiązują dla odbioru na jednej ze stacji celnych położonych na galicyjsko-polskiej granicy.

II. Koncesja na handel naftą.

§ 3. Władza koncesjonująca i dokument koncesyjny.

Handel naftą może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia (koncesji) Komendy Obwodowej, w której obrebie urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Stosownie do udzielonego zezwolenia, wystawia Komenda Obwodowa dokument (dokument koncesyjny), który opiekuje albo na hurtowy handel, albo na drobną sprzedaż, jak również na pewien lokal przedsiębiorstwa.

Koncesja może być każdej chwili cofnięta.

Koncesja musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania lub nienaganności posiadacza koncesji, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

§ 4. Posiadacz koncesji.

Koncesji udzielać się będzie tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia które, posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesji wymaga pozwolenia Komendy Obwodowej.

§ 5. Nadzór władz.

Prowadzenie handlu naftą sto pod nadzorem władzy.

III. Postanowienia prześelowe.

§ 6. Wszyscy właściciele i przechowawcy nafty mają zgłosić swoje zapasy istniejące na składzie w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia u referenta handlowego Komendy Obwodowej do dnia 20 stycznia 1917, o ile te zapasy ilość 100 kg. przekraczają.

Zgłoszenia te będą potwierdzone.

Niezgłoszone zapasy (jak również zapasy, które po wejściu w życie tego rozporządzenia, a przed zgłoszeniem zostały sprzedane albo też zmniejszone poniżej ilości wyżej oznaczonej) będą z dniem 20-go stycznia 1917 uznane przez Komendę Obwodową za przepadłe.

Od zapasów, podlegających zgłoszeniu wymierzy Komenda Obwodowa opłatę w wysokości dwadzieścia jeden koron, albo, o ile zostaną stwierdzone, że zakupiono je po dniu 21. sierpnia 1916 r. ze pośrednictwem Zarządu obrót towarowy w Krakowie po cenie co najmniej trzydziści dziewięć koron za sto kilogramów, w wysokości różnicy między ceną kupną a ceną oznaczoną w myśl § 1. Pozbycie zapasów albo ich części przed uiszczeniem opłaty jest zakazane.

Oseby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu nafty z Monarchji, mogą ten zapas wprowadzić w ciągu 15 dni od ogłoszenia tego rozporządzenia. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

IV. Postanowienia karne.

§ 7. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę Obwodową grzywną do 5 000 koron, lub stresem do sześciu miesięcy.

Oprócz kary może być wyrażona konfiskata towaru, będącego przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli konfiskata nie jest możliwa, może być wydane orzeczenie na zapłatę ceny kupna towaru.

V. Wejście w życie.

§ 8. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Lublin, dnia 16 stycznia 1917.

C. i k. Komendant Obwodowy

TURNAU

pulkownik.